

Megtartani a bizalmat

Munkában az új ásothalmi pártbizottság

Az élet nem enged szusz-
szánási időt sem a párt-
munkában Ásothalmon, hi-
szen az újjáalakult pártbi-
zottság előtt már megalaku-
lások halomban állt a mun-
ka.

Amikor a pártértekez-
let megválasztotta a közsé-
gi pártbizottság, nagyon
részletes útravalót kaptunk
— mondja Börcsök Szilvesz-
ter titkár. — Elsősorban azt,
hogy a Központi Bizottság
decemberi határozatának
szellemében mozgósítsunk,
az eredményesebb gazdálko-
dásra. Majd pedig a kong-
resszus ideje alatt és azóta
is a kommunizmusnak kell-
lett magyarázniuk az ott el-
hangzottakat, közel hozni az
emberekhez a határozatok
érteelmét, szellemét.

Azt vallja az ásothalmi
pártbizottság is: minden, ami
a község életében történik,
az ő ügye is. Márpedig sok
minden történt Ásothalmon
a közelmúltban.

Egy év

— két feladat

— Két termelőszövetkeze-
tünk egyesült, s egyúttal a
két szakszövetkezet csatla-
kozott hozzá — kapcsolódik
a beszélgetésbe Makra Já-
nos, a Felszabadulás Tsz
párttitkára.

Azt mondják, valóságos
földindulás volt ez a falu
életében. S hogy olyan ha-
talmos munka volt, renge-
teg türelemmel kellett végig-
csinálni, meggyőzni (és győz-
ködni) az embereket, annak
okát nem az ásothalmi em-
berek fejében kell keresni.
Oszintén megmondják: ha a
téesszeknek nagyobb tekin-
télyük lett volna előzőleg, ha
jól mentek volna a dolgok,
ha a szép eredmények magu-
kért beszéltek volna, akkor
a két szakszövetkezet tagjai
se beszélnek úgy: nem a
téesszforma ellen vagyunk,
de ha téessz, akkor majd mi
csinálunk magunknak külön
egyet, s különben.

Hogy különbet, jobbat
kell, abban azonnal egyet-
értettek. De hogy együtt kell
— ezen talán még ma is
győzködnének. Ha... de
dicsekvésnek tünne, mond-
ják ma már, ha felidéznék,
hogyan próbálták végig az
összes agitációs módszereket
a párttagok.

A téesszegyesülés után, a
munkafegyelem megteremté-
se érdekében még munka-
könyvet is visszaadtak. Ta-
nulságul, okulásul is elküld-
tek tíz embert — pedig de
kellett a traktoros, vagy a
gépszerelő például! —, hogy
aki marad, az dolgozzék.
Ügyis lett. Aki belépett, az
már a szervezés alatt meg-
értette, hogy a munkás szűk
esztendőik kivételével, megszü-
lik az eredményeket.

A szépségek persze nem
elegendők — gazdaságilag is
elő kellett készíteni mindent.
Tavaly ősszel nem akartak
vetni. „Minek, ki tudja, hogy
lesz a téesszekkel” — mond-
ták az emberek. Aztán meg-
ismerték. A közös meg-
ismerés után, a téesszformu-
láció maradt áthidaló meg-
oldásként, a volt szakszövet-
kezeti tagok számára. Aztán
mert tavaly még mindenki
külön tervezett, alig két hó-
nap maradt a közös tervek
elkészítésére. S jött a har-
madik harc: táblázítani kell,
ne legyen részesművelés,
legfeljebb csak a nagyon tá-
voli, szétszórt területeken.

Egybeszántották a tanyák
környékét — de nehéz volt
ettől az emberek szíve! Mindezt csak azért ilyen
részletezve, mert minden lé-
pés nagy-nagy gond és ko-
moly szervező, meg agitáci-
ós munka. Ráadásul az idő-
járás csaknem minden lé-
pésnél szembeszállt: palán-
tázás, vetés idején szárazság,
aztán meg annyi eső volt,
hogy a homokon is állt a
víz. Ilyen cudarságra az öre-
gek se emlékeznek.

A szavak hitele

— Rendre késtek a mun-
kák — mondja Börcsök
Szilveszter. — Pedig bolond
ember, aki akkor kezd ka-
pálni, ha már a kalapot veri
le fejéről a gaz. A háztáji
ban nem is így volt — s
párt hét múltán (s mennyi
beszéd, és néha bizony „úgy
beszéltek” a vezetők), a kö-
zös földet is megnézhet-
ték akármikor.

— Most pedig újabb gon-
dokra koncentrálhatunk —
mondja Makra János. —
Mint például a munkaver-
seny megszervezése az új
munkakörülmények között.
El kell mondanunk, óriási
segítség jelentett, hogy a
megyei tanácstól 3 millió fo-
rintot kaptunk gépekre, a
„régi” téesszeknek igen le-
romlott gépei helyett néhány
újra futotta a pénz. Fő pro-
fil itt a gabona — pedig
pár éve de nem hitték az
emberek, hogy homokon ez
sikerülhet —, s az intenzív
fajta jó eredményeket hoz-
tak. Bizonyára az ilyen pél-
dák is adják, hogy terveink-
nek és szavainknak hitele
van az emberek előtt. Mert
például a párthatározatok
alapján a zöldségtermesztést
is nagyobb területen akar-
juk megvalósítani, még ha
sokan ellenzik is, hogy a
szőlő hozza a jó pénzt. Szőlő-
ből elég lesz a 76 hektár,
csak jól, még jobban kell
művelni, hogy pénzt is töb-
bet „fialjon”.

Az erős állja

Ha nagyon sok a tenni-
való, a gyenge elcsúgged. Az
erős állja, felnő a feladatok-
hoz.

Ásothalmon is ez történt.
A községi pártértekezlet,
majd a járási, megyei érte-
kezlet és a kongresszus által
megszabott feladatokra gyor-
san reagáltak: a járásban az
első köztől, már március-
ban elkészült a legfontosabb
feladatokat összefoglaló in-
tézkeségi terv. Persze, őket a
nagy átalakulás is sürgette,
s nemcsak a gazdasági, de a
szervezeti munka is. Május
végén alakult meg három
régibbi alapszervezetből az
egyesített téessz 68 tagú alap-
szervezete, s a sürgős nyári
gazdasági munkák után most
kezdődik az igazi szervezeti
munka is, a tagság összeko-
vácsolása. S ami főleg most
vált nyilvánvalóvá: alapos,
gondos pártépítési munka
vár rájuk. A 4200 hektáron
gazdálkodó, közel 800 tag
(igaz, közülük 300 a nyug-
díjas, vagy nyugdíjas korú
és járadékos) közül 68 tagja
a pártnak. Az oktatás és a
párttaggyá nevelés feladatai
tehát adottak.

Az ásothalmi községi
pártbizottságnak 31 tagja
van, közülük tizenketten
újonnan kerültek be a vá-
lasztáskor. Az alapszerveze-
tek száma nyolc, vala-
mennyiben a régi titkárt vá-
lasztották meg ismét. A köz-
ságnak 168 párttag van. Nem

a párttitkár, a község lakói
állítják: aktív résztvevői,
irányítói voltak a párttagok
a község életére is kiható
változásoknak. S mi tükröz-
heti jobban a párttagok te-
kintélyét, mint az ilyen vé-
lemény?

Tennivaló akad bőven.
Önképzés, tanulás, a párt-
tagok oktatása, a pártönki-
vüliek tudatformálása — so-
roljuk? Nem mind látvá-
nyos, de hogy megfeleljenek
feladataiknak, okvetlenül
szükséges. Hogy ki foglal-
kozzék a több mint 700 „el-
járó” ásothalmi dolgozóval,
s ki feleljen arra is, mikor
folytatódik az iskolakörzete-
sítés (vagyis: mikor épülnek
új tantermek) — azt csak
úgy tőlük kérdezzük az em-
berek, mint a község más,
nagyobb és kisebb gondját
is. Mindez rájuk is tarto-
zik.

S a megszerzett tekintélyt,
meg az emberek bizalmát
további munkával akarja
megtartani az ásothalmi
pártbizottság is.

Szöke Mária

Járás párt- propagandisták értekezlete

Kétnapos értekezletet szer-
vezett propagandistáinak az
MSZMP szegedi járási bi-
zottsága. A pártoktatási
évi előzetes tanácsko-
zás tegnap, csütörtökön Szőgi
Béának, a járási pártbizott-
ság titkárnak. A pártmunka,
a pártélet időszerű kér-
déseit, a XI. kongresszus a
társadalmi viszonyok fejlő-
déséről című előadásával
kezdődött. Dr. Kanyó Ferenc,
a pártiskola tanszékvezető
tanára a nemzetközi hely-
zetéről, külpolitikáról, és a
nemzetközi munkásmozgá-
lom kérdéseiről beszélt,
dr. Tamási Mihály, a me-
gyei pártbizottság osztályve-
zetője pedig ideológiai, tu-
dományos és kulturális fel-
adatainkról a XI. kongresz-
szus tükrében.

Ma, pénteken délelőtt a
XI. kongresszus határozatai-
val kapcsolatos gazdaságpo-
litikai feladatokról és az
1975—76-os pártoktatási év
céljairól hallgatnak előad-
sokat a járás propagandis-
tái.

Új úttisztító gépek

Ács S. Sándor felvétele

Munkában az új seprőgép

Manapság a városi utakat
már képtelenség kézi erővel
tisztítani tartani. Akár tesz-
sik, akár nem, gépeket kell vá-
sárolni és fenntartani erre a
célra, még hozzá nem is
akármilyen gépeket. Az egy-
szerű útseprő gépeket, ame-
lyek porfelhőt húznak magu-
kuk után, már nemigen
tűnjük meg a városok belte-
rületén. Olán gépeket pe-
dig, amelyek nemcsak a sze-
metet szedik fel, hanem a
port is felszívják, min-
dig csak kemény valutáért
lehetett beszerezni a tőkés
országokból. Szerencsére vál-
tozott a helyzet. S az NDK-
ból Magyarországra érke-
zett első szállítmány IFA
ventillációs seprőgép-
ből két darab. Szegeden dolgozik.

A városvezetőség válla-
lat még 1973-ban megren-
delt négy ilyen gépet, am-
nek darabja 900 ezer forint.
Az első kettő nemrégiben
érkezett meg és a gyor-
latban is jól vizsgáztak.
Nem porol, mégis tisztára
varázsolja az utakat, kiló-
hozza naponta 20—25 kilo-
méteres szakaszon. Felada-
tuk elsősorban az aut-
buszok útvonalának tisztán
tartása, a sugárutak és a
Nagykörút takarítása.

Az idén még két ilyen gé-
pet vár a városgazdálkodá-
si vállalat, jövőre pedig a
már meglevő háromhoz min-
den bizonnyal megke-
szül az a három Rapid 15-ös,
svájci gyártmányú úttisztító
gép is, amelyek a keske-
nyebb utcák tisztán tartására
alkalmasak. Javul és bővül
tehát a géppark, de a vá-
ros csak akkor lehet való-
ban tiszta, ha mi is ügye-
lünk arra, hogy a feltakarí-
tott utak minél tovább tisz-
ták is maradjanak.

Szakadásig?

Középpontban az ember, érte van minden, társadal-
munk emberközpontú társadalom. A szocialista rend-
maga az intézményes humanizmus, mivel a törődés,
a gondolkodás, a létezés va' amennyi helyzetére kiterjed, s
bár még nem mindig és mindenben tökéletes, szándékában
átfogó, hiánytalan és teljes. Gondoljunk a szigorú munka-
védelmi előírásokra, a gyermekgondozási segélyre, az or-
szág valamennyi lakosára kiterjesztett orvosi gyógyellátás-
ra. Felesleges folytatni, elvégre tudjuk, ismerjük, benne
vagyunk.

Ezen a térfélen különösebb keresnivalóm nincs. De a
másik oldalán, ahol Tóth Mihály 48 vagy 58 éves tehenész
alig bír kiegyenesedni, sziszegve tapogtatja derekát, ahol
Szall Máttyás takarmányos reggel nehezen bír lábra állni,
szóval, a másik oldalon tüzet látok. Emberek égnék benne,
önként vállalt makacs megszállottsággal, s talán még nem
késő megölni őket az elhamvadástól.

Ezen a nyáron újból megfordultam néhány községben,
olyan helyeken, ahol utoljára öt-hat évvel ezelőtt jártam.

Barátaimnak beszámoltam életem folyásáról, ők viszont
megmutatták gyarapodásuk tárgyi bizonyítékait: a laká-
sukat, a berendezést, a fürdőszobát, és a bekeretezett szak-
munkás-bizonyítványt. Örül az ember szívén, hát hogyné.
Jómódban élnek, de valamennyien, szinte kivétel nélkül
valamennyien: megromlott egészségű, beteg emberek. Dol-
goztak szakadásig, nem kímélték magukat, tíz évre ele-
gendő egyéni tervüket három-négy esztendő alatt teljesí-
tették, s félt, hogy nem sokáig fogják élvezni javaikat.
Hozzáteszem, a fürdőszoba kivételével nem is nagyon él-
vezik. Nem jut erre idő. A tévé mellett elaludnak, a fize-
tett szabadságot arra használják fel, hogy szénát kaszálján-
nak a háztáji jószágoknak, megcsinálják végre a vaskerítést,
vagy visszaadják azt a segítséget, amit ők kaptak a nagy
hajrában, amikor az új házat falazták, és három vasárna-
pon tétő alá hozták.

Ide kíváncsiok: ezek az emberek keményen helytáll-
nak a termelőszövetkezetben is. Az ilyen típus nem tud la-
szalni. Rájuk nem érvényes, hogy a munkahelyen pihenik
ki magukat. Mese. A mezőgazdaságban, az iparban, a jó-
szág körül, a gyári szalag mellett, a növényvédők, a szabász,
a tehenész, a cipőgyári munkás, a traktoros nem pihenhet.

Eddig a falusi ismerőseimről, barátaimról beszéltem,
s hogy jobban behatároljam a témát: mondandóm szinte
kizárólag a negyven-ötven évesekre vonatkozik. De úgy lá-
tom, a városokban sem különb a helyzet. Nagy a csábítás,
a környezetet gyakorolta nyomás. A komuves, a villanyszerelő,
a szobafestő nem tart szabad szombatot, pihenőnapot, sőt,
még a napi munkaidő után is maszkol, mivel nem tud el-
lenállni az ezekre rúgó havi mellékesnek. Itt nem egyedi
esetekről van szó. Sajnos, nem.

De hová jutunk? Két év, három év, öt év, és a negy-
ven-ötven év közötti emberek tömegével, akarva-akaratlan,
kiállnak a sorból. Agyonhajtották magukat, megrokkannak.
Legnagyobb hiba, hogy titkolják, tagadják, összeszorított
fogakkal tűrik nyavalyájukat, ilyenformán a munkahelyi
vezetőket és magát a társadalmat váratlanul éri majd a
mai cselekvőképes derékhad tömeges megrokkánása.

Valójában otthon, a falumban döbbsentem rá: a magam
korabeliek kilencven százaléka a megerőltető munka bete-
ge, ám kifelé elhallgatják, titkolják.

Márton derűs, jókedélyű ember, tréfálkozik, mosolyog
kifelé, tartja magát, makkegzségesnek látszik. A közel-
múltban vasárnap a délután náluk töltöttem. Felesége sír-
va panaszkodott: Mit gondolsz, jóra vezet az, amit ez az
ember csinál? Nem vigyáz magára. Hiába könyörgök, nem
és nem. Hazudik. Minket is becsap, saját magát is becsapja.
A feketekávé tartja benne a lelket. Szabad egy embernek
reggel meginni fél liter erős feketekávé? Ő megissza. Hát
most még így bírja. De meddig?

Márton a családdal tavaly fejezte be a házépítést. Ha-
talmos, háromszobás, sátorotetős épület, be van rendezve,
kényelmes, de mi az ára? És a meglepetésként fordulat:
Márton emeletráépítéssel foglalkozik. Kizárólag otthon tud-
ják róla, hogy éjjel fáj mindene, amikor már nem bírja to-
vább, kibújik az ágyból, és órákon át fel-alá sétál, egyik
szobából ki, a másikba be. Miért nem megy orvoshoz?
Azért nem megy, mert fél, hogy lelepleződik, az orvos el-
tiltja a munkától, és ha nem dolgozik, ha nem hajt, füstbe
megy az emeletráépítés. Egyébként, ha a termelőszövetke-
zet elnökének, párttitkárnak megmondanám, hogy Márton
öt éven belül a rokkantsági nyugdíjasok sorába kerül, ki-
nevetnének.

Néhány termelőszövetkezetben megkérdeztem a veze-
tőtől: a fizetett szabadságokat mire fordítják a
gazdák? Néha kirándulás, vagy ez az, de főleg
otthoni munkával — volt a válasz.

Igazából pontos felmérés nincs, nem készül. Magán-
ügynek tekintjük, hogy ki, mit csinál phenőjében. A mun-
kahely a maga lehetőségeivel csak kis mértékben képes jó
irányba befolyásolni. Nem tudom, mit tehetünk, hiszen a
harangkongatás nagyon kevés.

SZEKULITY PÉTER

Tanácskozás a bauxitkutatásról

Csütörtökön, tegnap Bala-
tonalmádiban a tervszű-
bauxitkutatás megkezdésé-
nek 25 éves évfordulójára al-
kalmából szakmai tanács-
kozást rendeztek. A 380
szakembert Verebélyi Sán-
dor, a Bauxitkutató Váll-
alat igazgatója és Stubnyán

István, a Magyar Alumí-
numpari Tröszt vezériga-
tó-helyettese köszöntötte.

Ezután két szekciós ülésen
vitaták meg a bauxitkuta-
tás földtani vonatkozásait,
valamint a fúrás legújabb
módszereit, (MTI)

Villamosítás a mező- gazdaságban

Csütörtökön befejeződött a
mezőgazdasági mérnök-
nemzetközi szervezetének öt-
napos ülése Budapestben. A
résztvevők megvitatták a
szakosított mezőgazdasági te-
lepek teljesítmény- és energi-
igényezését mérési mód-
szereit és a biztonságási kér-
éseit, (MTI)

Magyar-perui megállapodás

A Ganz-MÁVAG és perui
partnere, az Elektroperu
képviselői szerződést kötöttek.
A megállapodás értelmé-
ben a jelenleg 100 me-
gawatt teljesítményű Canon

del Pató-i vízi erőmű 150
megawattos bővítésében a
Ganz-MÁVAG fővállalkozó
lesz. A szerződés mintegy 23
millió dollár értékű.